

РЕШЕНИЕ

№ 8077

гр. София, 30.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 03.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **9089** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуален кодекс (АПК).

Съдебното производство е образувано по жалба на Х. В. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], подадена чрез адв. Т. И. против Разпореждане от 25.08.2020г., издадено от оперативен работник, инспектор при 05 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, за предаване на лек автомобил марка „П.“, модел 911, с [рег.номер на МПС] , обявен за издирване в системата на ШИС 2.

Становища на страните:

От страна на жалбоподателя чрез адв. И., в жалбата и в ход по същество се твърди, че оспореното разпореждане е незаконосъобразно. Навеждат се доводи, че в разпореждането не била спазена установената форма, нарушени били административнопроизводствените правила, налице било противоречие с материалноправните разпоредби и имало несъответствие с целта на закона. Разпореждането било немотивирано и съвсем декларативно административният орган приел, че следва да изझे процесния автомобил и да се разпорежи с него в противоречие със закона. Във връзка с твърденията, че оспореното разпореждане страда от абсолютна липса на мотиви, оспорващият сочи, че административният орган се задоволил само да посочи бланкетно чл.64, ал.1 от ЗМ и номер на преписката, като никъде не било посочено за какво се издирва автомобила, кой и на какво правно основание претендира права върху него. Органът не бил извършил необходимите проверки за изясняване на факти и обстоятелства от значение за конкретния случай,

поради които се предявяват претенции за изземването, въпреки че автомобилът бил регистриран в България от жалбоподателя, преди повече от година. Отделно от всичко останало, разпореждането било издадено при съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като органът не разполагал с конкретна информация относно претенцията на лицето подало сигнала, както и с информация, касаеща регистрацията на автомобила в България. Излагат се и твърдения, че разпореждането страда от изключително много пороци, като един от тях бил липсата на пояснения от страна на органа защо избира да наложи точно тези мерки, което от своя страна нарушава правото на защита на жалбоподателя. Категорично се твърди, че не била спазена установената форма и съдържание, което представлява самостоятелно основание за неговата отмяна. Счита че органите на МВР не разполагат с подходящи условия за съхранение и не биха могли да полагат необходимата своевременна поддръжка, с която би могло да се запази историческата и колекционерска стойност на автомобила. По подробно изложените съображения се моли за отмяна на оспореното разпореждане. Претендира се присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът - оперативен работник при 05 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез юрк. В., оспорва жалбата като излага доводи за законосъобразност на обжалваното разпореждане, поддържа и основанието, на което е издадено - чл.64, ал.1 от ЗМВР . Представя писмена защита. Претендира присъждане на разноски. Прави възражение за прекомереност на претендирания адвокатски хонорар.

Съдът като се обърне до доказателствата по делото, и взе предвид доводите на страните и относимите правни норми, след служебна проверка на обжалвания по делото акт съгласно чл. 168 АПК, намира за установено следното

По фактите:

На 25.06.2020г. е получено писмо от ДОМОС, във връзка с рег.№ 4332р-29385/22.06.2020г., с което уведомяват СДВР за обявеното от Република Италия издирване на лек автомобил марка П., модел 911, с номер на рама \Л/Р0222912С5102901, към момента с ДКН [рег.номер на МПС] , обявена с Шенгенски идентификатор № 1Т1_0С507АК5ОЛ\1Т000002/Ю.01.2020г., като във връзка с горепосоченото и на основание разпоредбите на чл.84 от ЗМВ, молят за съдействие да бъде установено и временно иззето издирваното от италианските власти МПС, за което да бъдат своевременно информирани, чрез сигнала в АИС „Издирвателна дейност - Ш.“ със задълженията национален формуляр за ХИТ по чл.38 от Решението за Ш. 2, писмото е заведено с вх. № 8131-1065/25.06.2020г. по описа на СДВР.

На 06.07.2020г. в 05 РУ - СДВР е получено писмо, изпратено от отдел „СИРЕНЕ“ при ДОМОС към МВР, с горепосочената информация.

След извършена проверка било установено, че автомобилът е регистриран на лицето А. Х. Х. В. с ЛНЧ [ЕГН], с карта за продължително пребиваване №[ЕИК] и адрес [населено място], [улица], ет.1, ап.б.

С оглед установяване на лицето, органите посетили неколнократно адреса в С., но

лицето не било установено. След последващо посещение за установяване на упълномощено лице за регистрация - П. Ц. на адрес [населено място], [улица], последният не бил намерен на адреса. На посоченото място били установени офисите на фирма „Каолин“ ЕАД. При проведен разговор с адв. И., органите установили, че А. Х. Х. В. с ЛНЧ [ЕГН] е управител на фирмата. На 19.08.2020г. адресът на [улица] бил посетен отново, където бил проведен видео разговор с А. Х. Х. В., с който е насрочена среща за 25.08.2020г., датата на пристигането му в Република България. На 25.08.2020г., около 16.40 часа, в присъствието на св. Адв. Т. И. и в качеството ѝ на преводач, от жалбоподателя А. Х. Х. В. с ЛНЧ [ЕГН] било снето обяснение, в което същият заявява че е закупил л.а. марка „П.“, модел 911, с номер на рама \Л/Р0222912С8102901, към момента с ДКН [рег.номер на МПС] през месеците Юни или Ю. 2019г. с договор за покупко - продажба. Автомобилът бил оставен за съхранение в охраняем паркинг. Жалбоподателят заявил, че след изпълнение на служебните си ангажименти и завръщането си в С., ще окаже на органите необходимото съдействие за изясняване на случая.

На 25.08.2020г. било издаденото обжалваното разпореждане от Я. Ц. Е., на длъжност оперативен работник при 05 РУ-СДВР, с което на основание чл.64, ал.1 от ЗМВР и във връзка с преписка с рег. № 4332р-31770/20г., касаеща предаване на лекия автомобил, издирван по Ш., е разпоредено на жалбоподателя да предаде на органите на 05 РУ - СДВР лек автомобил марка П., модел 911 с [рег.номер на МПС], номер на рама \Л/Р0222912С3102901, обявен за издирване от Р. Италия с Шенгенски идентификатор № 1ТЮС507АК5СШТ000002/10.01 2020г.

По казус е отправено преюдициално запитване от Административен съд Силистра с определение от 16 октомври 2020г., като е поискано тълкуване на чл.39, параграф 3 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12 юни 2007 година относно създаването, функционирането и използването на Шенгенската информационна система второ поколение ШИС II, да се тълкува в смисъл, че се допуска национална уредба и административни практики, съгласно които когато са налице данни, обосноваващи извод, че сигналът въведен в ШИС, излиза от обхвата на целите, за постигането на които е регистриран, и по-конкретно тези от чл.38, пар.1, компетентният изпълняващ орган може и следва да откаже изпълнението.

По преюдициалното запитване е образувано дело С-520/20 пред Съда на ЕС, по което е постановено Заключение на генерален адвокат от 13 януари 2022г. В заключението подробно са обсъдени относими към делото съображения, в това число, че националната разпоредба - чл.84 ЗМВР, не допуска българските национални органи да откажат изпълнение. Тези органи действат при условията на обвързана компетентност, тъй като когато е намерена вещ, за която има сигнал за издирване, тези органи са длъжни да я изземат и ако впоследствие в срок от 60 дни от уведомяването на въвелата сигнала държава-членка за изземването, от тази държава постъпи искане за връщането, те са длъжни да върнат вещта на посоченото в искането лице. Преюдициалният въпрос е преформулиран, като генералният адвокат е предложил да се даде отговор:

„Член 39 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета (...), допуска национална правна уредба, която не позволява на органите на държавата членка, до която е отправено искането, да откажат изпълнението на въведен в ШИС II сигнал за вещ, когато са налице данни, обосноваващи извод, че сигналът излиза извън обхвата на целта по

чл.38, параграф 1 от посоченото решение. Репатрирането на вещта е част от необходимите мерки, които трябва да бъдат съгласувани между държавите –членки след обмен на допълнителна информация и чието изпълнение е извън приложното поле на Решение № 2007/533.

Съдът на ЕС е постановил решение по преюдициалното дело на 16 юни 2022г. като е дал следния отговор:

„Член 39 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета (...) трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, по силата на която компетентните органи на изпълняващата държава членка са длъжни да изпълнят въведен в Шенгенската информационна система от второ поколение сигнал за вещ, въпреки че имат съмнения относно причините за въвеждането на такъв сигнал, така, както те са посочени в чл.38, параграф 1 от това решение.“

В най-новото решение на Съда на ЕС - Решение от 15.12.2022г. по преюдициално дело С-88/21г. на Съда на ЕС, по приложимите разпоредби от Решение 2007/533, що се касае до Сигнал относно издирвана вещ и действията на националните органи, е прието следното:

"31. В това отношение член 38, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Решение ШИС II предвижда, че данните относно превозно средство като разглежданото в главното производство, което е издирвано с цел изземване или използване като доказателство в наказателно производство, се въвеждат в ШИС II.

(..)

33.Член 39 от Решение ШИС II урежда начина на изпълнение на действията по сигнал за вещи с цел изземване или използване като доказателство в наказателно производство.

34 На първо място, що се отнася до текста на член 39, параграф 1 от това решение, следва да се отбележи, че съгласно тази разпоредба, когато при търсене в системата се установи, че има сигнал за вещ, която е намерена, органът, който е установил това, се свързва с органа, подал сигнала, с цел съгласуване на необходимите мерки.

(...)

36. Член 39, параграф 3 от Решението гласи, че държавата членка, която е открила вещта, предприема мерки „в съответствие с националното законодателство“.

37 . От горното следва, че член 39 от Решение ШИС II само най-общо описва начина, по който компетентните органи на изпълняващата държава членка трябва да действат в случай на положителен отговор на сигнал в ШИС II, подаден на основание член 38 от това решение.

38. Ето защо, както отбелязва генералният адвокат в точка 49 от заключението си, като е избрал член 39 от Решение ШИС II да не уточнява мерките, които държавите членки трябва да предприемат за целите на изпълнението на действия по сигнал, въведен в ШИС II на основание член 38 от това решение, законодателят на Съюза е искал да остави широка свобода на преценка на държавите членки в това отношение.

39. На второ място, що се отнася до контекста, в който се вписва член 39 от Решение ШИС II, следва да се отбележи, че макар уреденото с това решение оперативно сътрудничество между полицейските и съдебните органи по наказателноправни въпроси да предполага, че органите на изпълняващата държава членка трябва да предприемат необходимите обезпечителни мерки (вж. в този смисъл решение от 16 юни 2022 г., Началник на Районно управление С., С- 520/20, EU:C:2022:466, т. 40), никоя разпоредба от посоченото решение не уточнява какви конкретни мерки държавата членка, открила вещта, за която е подаден сигналът, трябва да приеме в съответствие с националното си законодателство."

Видно е, че с обжалваното по делото разпореждане, издадено на основание чл.64, ал.1 ЗМВР е разпоредено на жалбоподателя да предаде на органите на 05 РУ – СДВР лек автомобил, подробно описан, с протокол по чл.84, ал.2 и ал.3 от ЗМВР. Също е видно, че се касае за автомобил, за който има подаден сигнал в Шенгенската информационна система за издирване, и който българската държава е задължена да изпълни.

Също е видно, че със сигнала е направено искане за издирване на автомобила с цел изземване, а българската държава няма право да оспорва така въведения сигнал на каквото и да е основание, а следва задължително да го изпълни.

От цитираните разпоредби и съдебна практика на Съда на ЕС, следва, че постановеното с процесното разпореждане не само е допустимо от приложимите разпоредби, но е и задължително да бъде постановено. Както се и посочи и от страна на жалбоподателя, при даденото тълкуване от Съда на ЕС дори само по първото преюдициално дело, процесното разпореждане е законосъобразно. А видно от второто цитирано решение на СЕС, е оставена широка свобода на държавите членки как и какви мерки да предприемат, но във всички случаи, издирваната вещ следва да бъде предадена на полицейските органи в изпълняваща държава, което е и разпоредено с процесното разпореждане.

Съгласно чл.84, ал.2 ЗМВР, лицето у което се намира вещта се поканва да я предаде доброволно, а съгласно чл.84, ал.5 ЗМВР, за срока на временното изземване вещта се съхранява в съответното териториално звено на ГДГП, гранично полицейско управление, база гранично-полицейски кораби или районно управление на областна дирекция на МВР, в което е предадена или иззета.

Поставените въпроси от жалбоподателя касаят именно приложението на чл.84, ал.5 ЗМВР - съхраняването на вещта, които въпроси са регламентирани в закона и не са предмет на преценка на полицейския орган, издал разпореждането, в това число на неговата оперативна самостоятелност или дискреция.

Също така следва да се разграничат процесуалните роли на българската държава - като изпълняваща по сигнал в ШИС, и на Италианската държава, като подала сигнала. Видно е от данните по делото, че жалбоподателят има процесуално качество по преписка в Прокуратурата в [населено място], Италия във връзка със същия автомобил. Всички възражения във връзка с процесуалните действия спрямо автомобила и евентуалното му връщане на собственика с цел опазването му, във всички случаи са от компетентността на прокуратурата, респективно съда, в държавата, в която е образувано наказателното производство, в случая, Италия.

На основание всичко изложено, съдът приема, че процесното разпореждане е

законосъобразно, като издадено от компетентен полицейски орган, в рамките на предвидено в закона правомощие, както и в съответствие с материално-правните разпоредби по националното право и в Решението ШИС II по правото на ЕС.

Жалбата по делото следва да бъде отхвърлена като неоснователна, с оглед на което и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. В. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], подадена чрез адв. Т. И. против Разпореждане от 25.08.2020г., издадено от оперативен работник, инспектор при 05 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, за предаване на лек автомобил марка „П.“, модел 911, с [рег.номер на МПС] , обявен за издирване в системата на ШИС 2 от Италия.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: